

[Holstein.]

holdning stadig er et aktuelt politisk Krav, og da det principielt i hvert Fald paa ingen Maade er taget af Dagsordenen i den danske Rigsdag, synes det mig, at det er en saa nærliggende og naturlig Opgave for Statsrevisionen at tilvejebringe en saadan Oversigt og en saadan Redegørelse, som Punkt 1 i Forslaget til Beslutning opfordrer til, at det skulde være unødvendigt at mobilisere Folketinget til en højtidelig formel Beslutning for at faa en saadan Oversigt og en saadan Redegørelse tilvejebragt. Hvis der skulde gaas forfatningsmæssigt formelt frem, skulde der jo oven i Købet yderligere kræves en Landstingsbeslutning.

Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ganske Ret i, at Revisionen vil nok rette sig efter Folketingets Beslutning. Ja, jeg er tilbøjelig til at tro, at Statsrevisionen vilde rette sig efter meget mindre, og jeg maa sige, at jeg synes egentlig, det er en formelt ikke ganske tiltalende, nærmest krænkende Fremgangsmaade over for Statsrevisionen, at det forudsættes at være nødvendigt, at Folketinget højtideligt beslutter at paalægge Statsrevisionen at fremskaffe en saadan Oversigt og Redegørelse. Jeg vilde tro, at det vilde være nok, hvis Præsidiet ganske kollegialt og venskabeligt underhaanden sagde til Statsrevisionen: Aa, vær god at skaffe os en Oversigt og en Redegørelse om disse Spørgsmaal, for Besparelspolitikken staar jo paa Dagsordenen. Det vilde jo være rimeligt, om vi for Rigsdagens Vedkommende fik fuld Klarhed over det, og det kan gøres uden nævneværdig Anstrengelse og Besvær, saaledes at vi, naar Rigsdagen træder sammen igen, har fuld Klarhed over denne Side af Sagen.

Med Hensyn til Punkt 2 vil jeg gerne sige, at vi fra vor Gruppens Side naturligvis ser med en vis Tilfredsstillelse, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stiller dette Forslag, efter at han for et Par Uger siden Arm i Arm med det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen gjorde sig til Defensor for Rigsdagsmændenes Uelastelighed og Uangribelighed over for Paastanden om utilbørlig Bierhvervsbjergsommelighed. Det ærede Medlem holder ikke af Udtrykket „Bengnaveri“, saa maa jeg maaske bruge Udtrykket „Bierhvervsbjergsommelighed“. Det ærede Medlem faldt med en saadan Lidenskab over det ærede Medlem Hr. Thomsen, at han var lige ved at falde over ham.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu stiller dette Forslag, saa maa det formentlig være, enten fordi det ærede

Medlem med sit mangeaarige Kendskab til disse Forhold i Realiteten erkender Muligheden af, at der er en Del, som fortjener Paataale, eller ogsaa maa det formentlig være, fordi det ærede Medlem med en ganske jomfruelig Følsomhed finder det nødvendigt, at Rigsdagen i Offentlighedens Paasyn rensrer sig mod den blotte Mulighed for at kunne være mistænkt paa dette Omraade. Ligesom Cæsars Hustru end ikke maa være mistænkt, maa Rigsdagen gøre sit til, at den i Offentlighedens Omdømme end ikke er mistænkt.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem havde Ret i den noget berigtigende og reservede Udtalelse, han i Modsætning til forleden fremkom med i Dag, idet han udtalte, at naar en saadan Undersøgelse foretoges, vilde det vise sig, at en meget stor Del af Kritikken var forkert. Deri ligger altsaa, at en Del af Kritikken dog maa formodes at være rigtig, og han indrømmer ogsaa, at det godt kan være, der er Fejl og noget at rette.

Det er i Virkeligheden det, Diskussionen drejede sig om, for saa vidt angaar Rigsdagsmændenes Bierhverv. Men jeg vil gerne hertil knytte den Bibemærkning, at paa et Tidspunkt, da Rigsdagen skal hjemsendes, synes det mig overvejende sandsynligt, at en saadan Oversigt ikke vil kunne blive udarbejdet i Løbet af de faa Dage, som er tilbage; og da det saa yderligere er saa heldigt, at man fra anden Side vil fremskaffe al fornøden Oplysning om disse Forhold og kunne forelægge dem for Offentligheden i Løbet af en otte Dages Tid, saa synes det mig, at ogsaa med Hensyn til Punkt 2 er denne højtidelige Beslutning saa temmelig overflødig.

Hertil kommer, at efter de Prøver, vi forleden saa fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen paa Upartiskheden i denne Sag, tror jeg, at vide Kredse af Offentligheden ikke vil føle sig absolut tilfredsstillet med, at Rigsdagen her indleder en Procedure, hvor den selv baade er Efterforskningsmyndighed og Defensor, Aktor og Dommer i sin egen Sag. Jeg tror, det er bedre, at disse Forhold søges oplyst af Kredse uden for Rigsdagen, som ikke er Part i Sagen, og at det derefter bliver Vælgerne og den offentlige Mening, der kommer til at dømme, og ikke Rigsdagsmændene selv, der kommer til at give sig Fripas eller Dadelkendelse.

Vi fik forleden at vide fra mest kompetent Side, at det socialdemokratiske Parti er en Skole i Selvtænkning. Men selv om den